

SFS 1999:446

Utkom från trycket
den 16 juni 1999

Lag om proviantering av fartyg och luftfartyg;

utfärdad den 3 juni 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om proviantering med icke-gemenskapsvaror och med obeskattade gemenskapsvaror för förbrukning eller försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg vid resa till utländsk ort.

2 § I denna lag förstås med

obeskattade varor:

a) varor som inte har beskattats i Sverige, och

b) varor som har beskattats i Sverige men där varorna sedan blivit befriade från skatt,

gemenskapsvaror: varor som anges i artikel 4.7 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen²,

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga.

Proviaivering

3 § Proviaivering med obeskattade gemenskapsvaror får ske för försäljning ombord vid resa till en plats utanför EG:s skatteområde och för förbrukning ombord vid resa till utländsk ort.

Såvitt avser mervärdesskatt får proviantering ske i de fall som avses i 5 kap. 9 § första stycket 4 och 4 a mervärdesskattelagen (1994:200).

4 § Vid resa till en plats utanför EG:s tullområde får proviantering ske med obeskattade gemenskapsvaror och icke-gemenskapsvaror för försäljning och förbrukning ombord.

¹ Prop. 1998/99:86, bet. 1998/99:SkU21, rskr. 1998/99:243.

² EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1 (Celex 392R2913).

Särskilt om vissa fartygslinjer

5 § Proviantering med obeskattade gemenskapsvaror och med icke-gemenskapsvaror för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på linjer mellan Sverige och Norge eller Sverige och Åland får endast avse spritdrycker, vin, starköl, öl, tobaksvaror, parfymer, kosmetiska preparat, toalettmiddel samt choklad- och konfektyrvaror.

6 § Proviantering med obeskattade gemenskapsvaror och med icke-gemenskapsvaror får inte avse spritdrycker, vin eller starköl på fartygslinje mellan svensk hamn från norska gränsen i norr till och med Lysekil i söder och norsk hamn från och med Risör i väster till svenska gränsen i öster.

På en sådan fartygslinje får obeskattad försäljning inte överstiga 20 cigaretter eller 10 cigariller eller cigarrer eller 50 gram andra tobaksvaror per passagerare.

Tillstånd

7 § Proviantering med obeskattade alkoholdrycker och tobaksvaror samt icke-gemenskapsvaror får endast ske om tillstånd har beviljats. Tillstånd till proviantering skall beviljas den som bedriver verksamheten på fartyget eller luftfartyget om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt bör beviljas sådant tillstånd.

Tillstånd enligt första stycket beviljas för viss tid eller för varje tillfälle som proviantering sker. Tillstånd för viss tid får beviljas den som bedriver reguljär trafik eller liknande verksamhet.

8 § Proviantering enligt 7 § får ske endast till

1. luftfartyg som har en högsta tillåtna startvikt som överstiger 5 700 kilogram och som är destinerat till en utländsk flygplats för att lämna eller hämta passagerare eller last,

2. fartyg som går i yrkesmässig trafik, dock inte fiskefartyg, och vars bruttodräktighet är minst 75 och som skall anlöpa utländsk hamn för att lämna eller hämta passagerare eller last eller som skall företa kryssning i mer avlägsna farvatten som turistfartyg, eller

3. fartyg och luftfartyg som disponeras av Försvarsmakten.

Om det finns särskilda skäl får Tullverket bevilja dispens från kraven på lägsta startvikt respektive bruttodräktighet i första stycket 1 och 2.

9 § Proviantering enligt 7 § får inte ske i större omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till

1. resans art och varaktighet,
2. det antal personer som kan beräknas följa med transportmedlet,
3. de begränsningar för omsättningen på transportmedlet som kan finnas, och
4. det förråd av varor som redan finns ombord.

10 § Tillstånd till proviantering beviljas av Tullverket.

11 § Tillsyn över att denna lag följs utövas av Tullverket.

12 § Bokföring för den som beviljats tillstånd skall vara utformad så att kontroll av verksamheten är möjlig.

13 § Om Tullverket begär det skall tillståndshavaren tillhandahålla bokföringshandlingar och övriga handlingar som rör verksamheten. Tillståndshavaren skall också lämna tillträde till utrymmen som används i verksamheten.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i motsvarande mån handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag.

Återkallelse av tillstånd

14 § Tullverket får återkalla ett tillstånd till proviantering om

1. förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre finns,
2. tillståndshavaren använder varorna för andra ändamål än som anges i tillståndet,
3. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 12 eller 13 §, eller
4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller skattebetalningslagen (1997:484).

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat beslutas.

Uppgiftsskyldighet

15 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för prövning och tillsyn enligt denna lag skall på Tullverkets begäran lämnas till verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken det hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Tullverket beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om uppgiftsskyldighet för tillståndshavare.

Överklagande

17 § Beslut enligt 13 § första stycket får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

På regeringens vägnar

LENA HJELM-WALLÉN

LARS-ERIK LÖVDÉN
(Finansdepartementet)